

Núm. de Protocol: AD-0194-3/07
TSA: IM-01/08

S E N T È N C I A NÚM. 41-2008

PARTS:

Apel·lant: J.L. AN.D.
Representant: C.F.
Advocat: P.B.

Apel·lada: M.I. GOVERN
Representant: A.V.
Advocat : J.L.P.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 de maig de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0194-3/07.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 7 de desembre de 2007 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. J.L.L.A.D. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava l'anul·lació de les resolucions de 12 de juliol i 17 d'octubre de 2007, mitjançant les quals es va anul·lar l'autorització de residència i treball de l'interessat.

2n.- La representació del Sr. A.D. va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, adduint que no ha traslladat la seva residència a Espanya, sinó que s'ha absentat temporalment del Principat per causa dels estudis professionals que realitza a Barcelona. D'altra banda, sol·licita el plantejament d'una qüestió prèvia d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional, en considerar que els articles 50.2.b) i 51.2 de la Llei qualificada d'immigració vulneren diversos drets reconeguts a la suprema norma, ja que només equiparen a la residència i treball efectius al Principat les absències motivades per estudis efectuats per decisió de l'empresari, cosa que no succeeix quan la formació es realitza per la pròpia iniciativa del treballador.

3r.- La representació del Govern ha sol·licitat la desestimació del recurs, en considerar que la sentència ha realitzat una adequada valoració de les proves i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- Un cop elevades les actuacions a aquesta Sala, es va designar Magistrat ponent i, en no haver-se sol·licitat la pràctica de proves en aquesta instància, el recurs va quedar conclòs per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els apartats a) i b) de l'article 71 de la Llei qualificada d'immigració consideren com a causa d'anul·lació d'una autorització d'immigració vigent el fet de què el titular no resideixi al Principat, o bé no hi treballi, de forma permanent i efectiva.

Aquesta Sala, en una jurisprudència reiterada, de la que constitueixen mostra les sentències núm. 2002-21, de 4 de juny, 2002-53, de 14 d'octubre, i 2002-60, de 17 de desembre, ha declarat que el fet de residir i treballar de forma permanent i efectiva a Andorra suposa que l'interessat tingui al Principat el seu centre d'interessos, és a dir, que hi radiqui la seva vida personal i familiar, així com el nucli de la seva activitat econòmica, encara que es produeixin desplaçaments temporals més o menys perllongats a l'estranger, cosa que s'ha de valorar en funció de les circumstàncies que presenta cada cas.

D'altra banda, com ja ha declarat també aquesta Sala en nombroses ocasions, resulten especialment rellevants els informes elaborats pel Servei de Policia, que incorporen el resultat de les comprovacions dutes a terme sobre el terreny en relació amb la qüestió debatuda.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, el resultat de les enquestes realitzades per la Policia permet concloure que l'agent ja no resideix ni treballa al Principat de forma permanent. Pel que fa al primer punt, els veïns de l'immoble on residia van manifestar que havia marxat del pis, enduent-se els mobles i els efectes personals. El mateix propietari de l'habitatge va confirmar aquest extrem, precisant que s'havia traslladat el mes d'octubre de 2006. Quant a l'activitat laboral, l'interessat havia estat donat de baixa a l'empresa "R7P" el 27 de setembre de 2006 i a "Electricitat El Tremat" el 31 d'octubre del mateix any. El gerent d'aquesta darrera empresa va manifestar que l'agent havia marxat del país, i que possiblement havia anat a viure a Barcelona.

És cert que, posteriorment, el recurrent va cotitzar des de l'1 de desembre de 2006 a l'empresa "IMMA", però de les comprovacions realitzades a la mateixa va resultar que era desconegut per la gerent de l'establiment i pel seu marit, que també hi treballa, circumstàncies que permeten concloure que l'esmentada cotització no correspon a una prestació efectiva de serveis.

En definitiva, s'ha de considerar acreditat que l'agent no resideix ni treballa de manera permanent i efectiva al Principat, sense que aquesta conclusió pugui quedar desvirtuada per altres elements probatoris, clarament secundaris, relatius al manteniment de la titularitat de comptes bancaris, telèfon o vehicles.

Quart.- Un cop ha quedat establert que el recurrent va traslladar la seva residència fora d'Andorra, s'ha de considerar que resulta irrellevant la qüestió que planteja l'agent sobre la constitucionalitat dels articles 50.2.b) i 51.2 de la Llei qualificada d'immigració, atès que aquests preceptes no resulten aplicables en aquest cas.

La finalitat dels esmentats preceptes no és altra que la d'assimilar a l'exercici permanent i efectiu d'una activitat laboral els períodes en que el titular d'una autorització de residència i treball s'ha de desplaçar fora del Principat per tal de seguir un cicle de formació professional, i això en virtut d'una decisió de l'empresari. Resulta evident que, en el supòsit legal, la raó de l'absència de l'interessat obeeix a les necessitats de l'empresa, cosa que justifica l'equiparació del període d'estudis amb el desenvolupament de la relació laboral.

Res d'això succeeix en el supòsit que és objecte d'aquest procés, en què l'agent ha marxat del Principat per pròpia iniciativa, i no manté cap relació de treball amb una empresa andorrana. Si el recurrent ha desitjat, legítimament, realitzar a Barcelona uns estudis que li permetin eixamplar els seus horitzons professionals, el que és cert és que per aquesta causa ha deixat de residir i treballar a Andorra de forma permanent i efectiva, cosa que era el pressupòsit que justificava el manteniment de l'autorització d'immigració de què gaudia, tal com es desprèn de l'article 70 de la Llei qualificada de 14 de maig de 2002.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la part agent, i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada, sense fer un especial pronunciament en matèria de costes processals.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació del Sr. J.LL.A.D. contra la sentència dictada el 7 de desembre de 2007 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.